

Verslag 68^e vergadering ARO, 30 oktober 2019

Aanwezige ARO-leden: de heer J. Winsemius, de heer K. Wardenaar, mevrouw I. Thoral,
mevrouw E. Marcusse, de heer P. de Ruyter, mevrouw I. van Koningsbruggen.

Namens de provincie: de heer T. Smeelen (voorzitter), de heer H. van Helden (secretaris, verslag).

1. Opening en mededelingen

De heer Smeelen opent de vergadering en heet iedereen van harte welkom, in het bijzonder ook Steven Slabbers.

2. Kennismaking en presentatie werkprogramma Provinciaal Adviseur Ruimtelijke Kwaliteit (PARK) Steven Slabbers

Steven Slabbers start met de belangrijkste vraag: wat kunnen we aan elkaar hebben? Hij geeft aan dat de ARO een meer toetsende rol heeft bij concrete ruimtelijke ontwikkelingen en vooral kijkt naar de korte termijn, terwijl de PARK niet reageert op concrete plannen, maar meer agenderend adviseert over de grote opgaven die het landschap van Noord-Holland raken en kijkt naar de langere termijn. Het Enkhuizerzand, waar de huidige PARK en zijn voorganger over hebben geadviseerd is wat dat betreft een uitzondering.

De belangrijkste thema's waar hij op wil inzetten de komende drie jaar zijn: 1. De toekomst van de veenweiden in Laag Holland, met nadruk op Waterland en de relatie bodemdaling-waterpeil-bodemprofiel-ontwikkelmogelijkheden; 2. Strategisch kompas energietransitie, met aandacht voor de ruimtelijke component van zowel de energieopwekking als het energienetwerk; 3. Ruimtelijke kwaliteit Haarlemmermeer; een ontwerpend onderzoek samen met de gemeente Haarlemmermeer, met de polderstructuur als basis voor ontwikkeling; 4. Relatie stad-rand-land; een ontwerpend onderzoek gericht op het aantrekkelijker, beter bereikbaar en bruikbaar maken van stadsranden.

De ARO ziet verschillende ruimtelijke plannen langs komen en kan daarin trends signaleren. Afgesproken wordt dat plannen die in de ARO aan de orde komen en gesignaleerde trends die raken aan de genoemde thema's met de PARK worden besproken.

3. Algemene punten en voorbespreking agenda (niet openbaar gedeelte).

Het verslag van de 66^e ARO-vergadering van 30 januari 2019 wordt vastgesteld.

De secretaris doet een terugmelding over de stand van zaken rond een aantal plannen die eerder in de ARO zijn besproken. Het betreft het woningbouwplan op een manegeterrein in Ouderkerk a/d Amstel en het Strandeiland IJburg.

De twee ingebrachte plannen worden voorbesproken.

Wat betreft de stimuleringsgebieden voor zonneparken, die een uitzondering vormen op het reguliere zonnebeleid, adviseert de ARO in algemene zin om zowel op provinciaal als

regionaal en gemeentelijk niveau te kijken naar wat de ideale plekken zijn om dergelijke zonneakkers te ontwikkelen. Nu lijken de beschikbaarheid en omvang van kabels de locatie en omvang te bepalen. Hierdoor kunnen verspreid door de provincie overal zonneakkers worden ontwikkeld, ook op plekken die vanuit ruimtelijke kwaliteit onwenselijk zijn. Voorkomen moet worden dat de uitzonderingen op de regel de standaard worden. Hierbij is ook de gemeente aan zet: waar wil de gemeente investeren in het landschap? Welke plekken zijn dan het meest geschikt? Bij deze zonneakkers zou het creëren van maatschappelijke, ruimtelijke en ecologische meerwaarde het uitgangspunt moeten zijn. Ook zou een dergelijke ontwikkeling altijd moeten inspelen op de specifieke geschiedenis en kenmerken van de locatie en omgeving en hiermee de verhalende kracht van het landschap moeten versterken.

4. Zonnepark De Doorbraak, gemeente Hollands Kroon

Aanwezig bij dit agendapunt: mevrouw F. Pennink (initiatiefnemer Statkraft), de heer D. Terpstra (planoloog BügelHajema), mevrouw S. Traudes (provincie Noord-Holland, BEL/RO; ook aanwezig bij voorbespreking), de heer M. van Oosterhout (provincie Noord-Holland, BEL/IOT; alleen aanwezig bij voorbespreking). De gemeente Hollands Kroon is niet vertegenwoordigd bij de bespreking van het plan.

Mevrouw Pennink start met een korte introductie. Zij vertelt dat Statkraft de grootste producent is van duurzame energie in Europa. Het bedrijf produceert stroom met onder andere waterkracht, windkracht en zon. Statkraft wil graag meedenken over een kwalitatief goede oplossing.

De heer Terpstra gaat verder inhoudelijk in op het plan. Hij legt uit hoe de locatie ligt ten opzichte van het dorp Van Ewijksluis en de oude vuilstort. Aan de hand van foto's schetst hij een beeld van de bestaande polder. Kenmerkend zijn de weidsheid en de beplante erven, die naast de vuilstort en de dijk beeldbepalend zijn. Een deel van het terrein waar de zonneakker gepland is ligt 70 cm lager dan de aangrenzende polder. Hier is klei gewonnen voor het dichteren van een gat in de dijk dat bij de overstromingen van 1916 hier vlakbij was ontstaan. De vuilstort dateert van eind jaren '60. De verkaveling is oost-west georiënteerd. Er is zicht op de planlocatie vanaf de Lotweg en Zwinweg.

De locatie is geschikt voor het opwekken van zonne-energie door de nabijheid van het onderstation Ulkesluis ten oosten van het gebied. De grootte van de zonneakker is afgestemd op de aansluitgrootte. De ruimtelijke effecten van de zonneakker zijn onderzocht en gekozen is voor een niet met beplanting afgeschermd terrein, zodat de openheid en randen van de polder zichtbaar blijven. Ook was het wenselijk om de bovenzijde van alle panelen op één hoogte te krijgen en niet met de hoogteligging van het (dieper gelegen) terrein mee te gaan. Dit geeft een rustiger beeld. Vanaf de omliggende wegen, die op ca. 100 m van de zonneakker liggen, komen de panelen niet boven de 1.50 m uit; ze blijven dus onder ooghoogte. Om de ruimtelijke impact verder te beperken wordt een transparant hek toegepast en de benodigde gebouwtjes worden weggewerkt tussen de panelen. 60% van het licht op het terrein raakt de grond, wat goede ecologische potenties biedt. Er worden verschillende akkermengsels ingezaaid waardoor bloemrijke tussenstroken ontstaan met meerwaarde voor onder andere dagvlinders en amfibieën.

De ARO vraagt wat er is gedaan met participatie door bewoners. Mevrouw Pennink legt uit dat er twee bewonersavonden zijn geweest, de eerste met direct aanwonenden die binnen 800 m van de locatie zitten en de tweede met bewoners uit de Oostpolder die op grotere afstand wonen. Uitgangspunt is dat iedereen aan het initiatief moet kunnen deelnemen, zonder financieel risico te lopen. Er wordt gedacht aan een omgevingsfonds. Direct aanwonenden kunnen extra meeprofiteren. De eerste reactie van het merendeel van de mensen was positief. De meeste omwonenden willen ook geen beplanting om de zonneakker vanwege de visuele beperking die dat zou opleveren.

De commissie constateert dat door de gelijke hoogte van de bovenkant van de panelen het diepere deel van de polder niet meer zichtbaar is. Door de panelen juist met de terreinhoogte mee te bewegen zou de geschiedenis van dit uitgegraven deel beter tot uitdrukking kunnen worden gebracht. Dit aspect wordt in het plan gemist. De heer Terpstra zegt dat het meebewegen met de hoogte vragen zou oproepen en de zonnepanelen meer zouden opvallen dan wanneer ze op één hoogte staan. De ARO zegt hierop dat iets wat vragen oproept niet per se slecht is, maar in dit geval juist iets zegt over de ontwikkelingsgeschiedenis van het landschap. Hetzelfde geldt voor de voormalige kreek Lotmeer, die meer geaccentueerd zou kunnen worden als de zonneakker wat betreft de begrenzing hier meer op georiënteerd zou zijn.

De ARO constateert dat de daadwerkelijke hoogte van de panelen 2.80 tot 3.50 m boven maaiveld is. Mevrouw Pennink legt uit dat gerekend is van de hoger gelegen wegen, waardoor je toch altijd over de schermen heen kijkt. Je loopt ook niet door het akkerland. De grotere hoogte van de panelen hangt samen met de efficiency. Door de hogere panelen is er ook meer ruimte en licht tussen de opstellingen. De heer Terpstra vult aan dat in het zonnebeleid van de provincie is opgenomen dat de maximale paneelhoogte van 1.50 m wordt gemeten ten opzichte van de gemiddelde hoogte van de omliggende wegen.

De ARO zegt hierop dat je vanaf de hoger gelegen dijk wel in de installaties kijkt.

De commissie vraagt of er ook iets gedaan is met het recreatieve netwerk en bijvoorbeeld de wateropgave. Daar kan de zonneakker een meerwaarde in betekenen. De heer Terpstra zegt dat de Zwinweg gebruikt wordt als onderdeel van een wandelroute uit het dorp en dat een extra pad langs het zonnepark niets toevoegt. Er is vanuit de gemeente ook niets ingebracht over de recreatieve potentie van het gebied. De ARO zegt hierop dat dit niet betekent dat er op dit vlak niets zou hoeven te worden gedaan. Er zou niet alleen naar de huidige situatie moeten worden gekeken, maar ook naar de meerwaarde op de langere termijn. Als er een wandelroute wordt toegevoegd dan zijn de zonnepanelen overigens ineens wel erg hoog. Mevrouw Pennink zegt dat de zonneakker een tijdelijke functie is. Over 25 jaar is alles weer opgeruimd.

De commissie zegt dat juist omdat dit zonnepark een uitzondering is op de regel (het valt buiten de provinciale criteria voor zonnelocaties en is benoemd als 'stimuleringsgebied') extra aandacht zou moeten worden besteed aan het creëren van meerwaarde. Je verwacht dan echt iets bijzonders. Het gaat dan niet alleen om het zo goed mogelijk aansluiten op de directe omgeving, maar om de hechting in het landschap op een hoger schaalniveau. De vraag die zou moeten worden gesteld is; 'Wat zou dit zonnepark aan kwaliteit kunnen toevoegen aan deze polder op het gebied van de wateropgave, het recreatieve netwerk en de ecologische structuur?' In het huidige voorstel is het zonnepark meer een incident in het landschap. De heer Terpstra zegt dat er ter plekke van de slecht bruikbare grond in elk geval meerwaarde wordt toegevoegd. De polder zelf is ecologisch vrij arm.

De ARO doet de suggestie om ook iets te doen met de gradiënt bij de vuilstort. Die is ecologisch gezien mogelijk interessant, nu liggen de panelen 'koud' tegen de vuilstort aan. Het verdient aanbeveling om dit te onderzoeken. In algemene zin is het van belang dat gezocht moet worden naar ruimtelijke of historische aanleidingen om het terrein te verbijzonderen.

De ARO vraagt of de westelijke rand tussen de zonneakker en de Zwinweg ook bij de locatie hoort. De heer Terpstra zegt dat dat inderdaad het geval is. De commissie zegt hierop dat deze strook dan ook zou kunnen worden benut om de biodiversiteit extra te vergroten. Dit is anders een gemiste kans. De heer Douwes legt uit dat voor agrarisch gebruik gekozen is om het plan zo sober mogelijk te houden.

De commissie vraagt waarom de westelijke strook met zonnepanelen niet ook oost-west is georiënteerd zoals de oostelijke delen. De heer Terpstra vindt een oost-west verkaveling een goed idee, maar dan schuiven de panelen meer in westelijke richting en worden de zichtlijnen vanuit de nabijgelegen woningen meer verstoord.

De ARO adviseert de gemeente Hollands Kroon, die helaas niet vertegenwoordigd is bij de vergadering, om op schaal van de gemeente een ruimtelijk kader (met locatieonderzoek en richtlijnen) te maken voor dergelijke zonneakkers. Het is immers niet duidelijk of dit plan een uitzondering is of dat er nog vele anderen volgen. Voorkomen moet worden dat deze zonneakkers incidenten in het landschap worden.

Conclusie, samenvatting

De ARO heeft begrip voor de gekozen locatie, maar constateert dat dit plan door gemeente en provincie nog teveel als incident wordt behandeld en dat de initiatiefnemer te weinig wordt aangespoord of verplicht kansen te benutten om er echt een bijzondere locatie van te maken die kwaliteit toevoegt aan de polder. Dat de zonneakker een tijdelijke functie is doet daar niets aan af. De ARO adviseert om in het plan meer te doen aan het creëren van meerwaarde op het gebied van recreatief medegebruik, biodiversiteit en waterberging en daarbij niet alleen de focussen op de huidige behoeften. Wandelroutes langs de randen van het gebied voegen bijvoorbeeld iets toe aan de mogelijkheden om de polder, de historie van het landschap (Lotmeerkreek) en de zonneakker zelf te beleven. Wat betreft biodiversiteit bieden de voorstellen al de nodige meerwaarde, maar met name in de randen en overgangen naar de omgeving (westzijde en overgang naar de vuilstort) kan meer kwaliteit worden toegevoegd.

Naast de aansporing om maatschappelijke meerwaarde te creëren in het plan zelf adviseert de ARO de gemeente Hollands Kroon tevens om op schaal van de gemeente een ruimtelijk kader te maken voor dergelijke zonneakkers, om te voorkomen dat het incidenten worden in het landschap.

Op dit moment zet de commissie vraagtekens bij onderdelen van het plan ten aanzien van ruimtelijke kwaliteit. Een onderbouwing door de gemeente op een hoger schaalniveau voor wat betreft de locatiekeuze en optimalisatie van het plan zelf zijn nodig voordat de ARO positief kan adviseren aan GS.

5. Woningbouwplan Remmerdel Warmenhuizen, gemeente Schagen

Aanwezig bij dit agendapunt: mevrouw C. Kootker (projectleider gebiedsontwikkeling gemeente Schagen), de heer S. van Nieuwenhoven (stedenbouwkundige gemeente Schagen), mevrouw S. Traudes (provincie Noord-Holland, BEL/RO).

Mevrouw Kootker bedankt de ARO dat het plan al zo vroeg aan de commissie kan worden voorgelegd. De planvorming is begin 2019 gestart met een dynamisch en participatief traject met bewoners, met een focus op een toekomstbestendige woonwijk. Zij hoort graag van de ARO of de gemeente op de goede weg zit. Deze ontwikkeling zit nog niet in de Kwalitatief woningbouwprogramma Kop (KWK), maar op basis van de prognoses zouden in de gemeente 133 tot 173 woningen kunnen worden gerealiseerd. Remmerdel staat daarbij als locatie op nummer één. Zodra de KWK er is zal de Ladder voor duurzame verstedelijking worden doorlopen.

De heer Van Nieuwenhoven geeft een presentatie over de eerste ideeën voor de woningbouwontwikkeling. Hij geeft aan wat de ligging en betekenis van de locatie is binnen de context van de gemeente. Uitgangspunt is het realiseren van een toekomstbestendige, duurzame en leefbare uitbreiding van Warmenhuizen, waarmee de kwaliteit van de bestaande kern wordt versterkt en waar bewoners gelukkig kunnen leven en verblijven. Geprobeerd wordt om met alle betrokken partijen tot een kwalitatief hoogwaardig plan te komen.

Kijkend naar de thema's uit de Omgevingsvisie van de provincie biedt de locatie veel kansen voor het versterken van de regio, het verbeteren van de leefomgevingskwaliteit en een natuurlijk en vitaal landelijk gebied. De heer Van Nieuwenhoven toont beelden over de identiteit van het dorp. Vroeger speelde de groententeelt een grote rol. In de huidige situatie is de zaadverdeling een belangrijke economische factor. Het is een ondernemende en daadkrachtige gemeente, met veel jonge mensen waar 'drive' in zit. De vraag is wat dit betekent voor Warmenhuizen. De groei van Warmenhuizen begon eind jaren '60 met uitbreidingen aan de westzijde, en ging in hoofdlijnen via de noord- en oostzijde naar de zuidzijde. Karakteristiek voor het dorp zijn de oorspronkelijke bebouwingslinten, met afwisselende bebouwing, het groene karakter in de projectmatige uitbreidingswijken en de bedrijvigheid aan de zuid- en westzijde (Seed Valley). In het noordoostelijke deel, waar Remmerdel is voorzien, heeft al lange tijd geen vernieuwing meer plaatsgevonden. Deze locatie ligt gunstig ten opzichte van de voorzieningen van Warmenhuizen en Tuitjenhorn. Het buitengebied kent hier een grote mate van openheid. In de Leidraad landschap en cultuurhistorie wordt gesproken over een alzijdig begrensde ruimte, met lange zichtlijnen tussen de linten en een mozaïekachtig landschap.

Het stedenbouwkundige concept kent een aantal uitgangspunten, waaronder: groenstructuur aansluiten bij de groene tussenzone, stedenbouwkundige opzet aansluiten op het waterpatroon, een gezicht naar buiten en wonen aan het groen en aparte aansluitingen voor autoverkeer (noordzijde) en langzaam verkeer (westzijde, richting scholen). Daarnaast zijn duurzaamheid en toekomstbestendigheid belangrijke uitgangspunten, waarbij hemelwater wordt afgekoppeld en een ecologische meerwaarde wordt gecreëerd door groen en water. Verder is het belangrijk om aan te sluiten bij de behoeftes van de huidige bewoners. Parkeren vindt plaats in parkeerkeffers en niet in de

(smalle) woonstraten. De nu voorgelegde tekening vormt een ondergrond om te kijken wat de ruimtelijke verhoudingen tussen de functies in de wijk zijn. De bewoners vinden het conceptplan herkenbaar voor Warmenhuizen. Door de smalle woonstraten, bredere toegangsweg met groen, afwisselende woningtypes en variatie in beeldkwaliteit ontstaat een diverse wijk. Er is ruimte voor ca. 140 woningen, die gefaseerd zullen worden ontwikkeld vanaf de westzijde. De hoofdontsluitingsweg met groen kan een tijd dienen als oostelijke begrenzing van de eerste ontwikkelfase.

De ARO dankt de heer Van Nieuwehoven voor de enthousiaste toelichting en het inkijkje in het leven van Warmerhuizen. De commissie vraagt of er naast deze locatie ook gekeken is naar andere locaties en bijvoorbeeld binnenstedelijke verdichting. De heer Van Nieuwehoven legt uit dat het centrumgebied recent is herontwikkeld, waarbij ook ruimte is gecreëerd voor een beperkt aantal woningen. Hier zijn geen mogelijkheden om verder te verdichten, zonder de kwaliteit van het groen te verliezen. Mevrouw Kootker zegt dat aan de zuid- en westzijde sprake is van bedrijvigheid, waardoor bouwen daar niet voor de hand ligt. Aan de noordzijde is sprake van een open strook tussen de kernen Tuitjenhorn en Warmenhuizen, waar bouwen ook niet aan de orde is. De (noord)oostzijde ligt, ook met het oog op voorzieningen, daarom het meest voor de hand. De ARO begrijpt deze argumenten maar vindt dat, kijkend vanuit ruimtelijke kwaliteit, de nu nog heldere grens met het open landschap aan de oostzijde door deze ontwikkeling wordt aangetast. De locatie ligt ook dicht bij Tuitjenhorn, waardoor tussen beide kernen een nog kleinere strook landschap overblijft. De ARO vraagt hoe lang de gemeente vooruit kan met deze locatie. Stel dat er meer woningen nodig zijn, wat dan? De ARO vraagt wat deze wijk anders maakt dan de andere wijken. Mevrouw Kootker zegt dat deze wijk groener en duurzamer is. De commissie constateert dat de rand aan de oostzijde niet openbaar is, wat het lastig maakt om hier de beoogde groene kwaliteit te borgen. De achterkanten van woningen zijn vaak rommelig, met schuttingen en dergelijke. Geadviseerd wordt om deze rand openbaar te maken. Mevrouw Kootker zegt dat er wel zo min mogelijk verharding mag komen. De ARO zegt dat het een eenvoudig, onverhard pad kan zijn. Een wandelroute geeft meer collectieve betekenis aan deze rand. De heer Van Nieuwehuizen zegt dat hier wel een speciale woonvorm komt tegen een dijkje aan, zonder intensieve tuinen. Het is meer 'wonen in het landschap'. De ARO betwijfelt of dit kan worden afgedwongen en vraagt om hier preciezer naar te kijken. De ARO gaat verder in op de stedenbouwkundige opzet van het plan. De commissie merkt op dat er geen adressen aan de hoofdlaan liggen, maar alleen in de buurten daarachter. Als je de wijk inrijdt zie je geen woningen, maar alleen parkeren en groen. Hierdoor wordt de wijk bij binnenkomst anoniem en de opzet relatief stedelijk. Het is beter om voor een meer ontspannen, dorps sfeer te zorgen. Daar vragen de bewoners ook om. Parkeerkoffers passen daar niet bij, zeker niet als ze gelijk aan het begin van de wijk in het zicht liggen. Verder staat in het plan dat er geen bomen in verhardingen staan, wat impliceert dat de parkeervoorzieningen ook niet groen zijn. Eigenlijk komen de parkeeroplossingen voort uit het niet wonen aan de hoofdlaan. Parkeren voor de deur en op eigen terrein in plaats van in parkeerkoffers is meer dorps. De grotere rol van elektrisch rijden pleit extra voor parkeren voor de deur en op eigen terrein. De ARO adviseert om te starten met een vanzelfsprekende opzet van de groenstructuur, waarbinnen verschillende woonvormen mogelijk zijn. Een robuuste hoofdstructuur biedt meer kansen voor het gewenste woningbouwprogramma in combinatie met een

dorpskarakter. Welke woonvormen dat zijn is van later zorg, maar er zou meer keuzevrijheid moeten zijn. Zelfbouw zou in elk geval ook tot de mogelijkheden moeten kunnen behoren, ook gezien het dorpskarakter. Investeren in de kwaliteit van de openbare ruimte, de wateropgave en natuur is het belangrijkste. Een hoofdlaan waar aan gewoond wordt én waar natuur aan gekoppeld is draagt ook sterk bij aan de beleving en beeldkwaliteit. De heer Van Nieuwenhoven beaamt dat er meer keuzevrijheid is als je ook langs de hoofdlaan kan wonen. De commissie vraagt waarom de hoofdlaan niet rechtstreeks op de weg aansluit, maar eerst een bocht maakt. De heer Van Nieuwenhuizen zegt dat dit een verkeerskundige eis is. De ARO vindt dat dit niet het uitgangspunt zou moeten zijn, omdat het een onlogische ruimtelijke oplossing is, en pleit voor een rechtstreeks aansluiting. Het collegeakkoord van Noord-Holland stelt het circulair bouwen als eis. Dat is dus ook bij dit nieuwe plan het uitgangspunt. De ARO adviseert om dit zo snel mogelijk mee te nemen in de planvorming.

Conclusie, samenvatting

Het aantal te bouwen woningen is nog niet opgenomen in het Kwalitatief Woningbouwprogramma de Kop. De onderbouwing van nut en noodzaak is volgens de provincie ook nog niet rond. Vooruitlopend op deze onderbouwing geeft de ARO op verzoek van de gemeente aan de voorkant van het proces alvast een aantal adviezen mee.

De ARO adviseert om te starten met een vanzelfsprekende opzet van de groenstructuur, waarbinnen verschillende woonvormen mogelijk zijn. Investeren in de kwaliteit van de openbare ruimte, de wateropgave en ecologie is het belangrijkste. Verder zou de woonwijk een meer dorpse sfeer moeten krijgen. De commissie adviseert om ook langs de hoofdlaan woningen te positioneren, zodat deze toegangsweg minder anoniem wordt en er meer keuzevrijheid in woonplekken ontstaat.

De parkeerkoffers, die bij binnenkomst van de wijk het beeld bepalen, zijn niet wenselijk. Parkeren op eigen terrein en op straat is meer dorps en ook met het oog op elektrisch rijden beter. Als er toch een enkele parkeerkoffer wordt toegepast, dan is het wenselijk dat deze een groene uitstraling krijgt: ook bomen in verharding.

De ARO adviseert om de rand aan de oostzijde openbaar te maken, als onderdeel van de hoofdstructuur, door hier een wandelpad aan te leggen. De kans is anders groot dat rommelige achterkanten van tuinen het aanzicht van de wijk vanuit de omgeving gaan bepalen. Tenslotte adviseert de ARO om naast de voorgestelde duurzaamheidsmaatregelen ook in te zetten op circulair bouwen.

De commissie ziet het plan, als nut en noodzaak daadwerkelijk zijn aangetoond, graag nog een keer in uitgewerkte vorm terug.

6. Rondvraag + afsluiting

De volgende vergadering is op woensdag 11 december vanaf 16:00 uur. Er vindt dan een onder meer een gesprek plaats met gedeputeerde Cees Loggen, waarbij alle ARO-leden zijn uitgenodigd.

De voorzitter sluit de vergadering.